

Агънца чевръсти
Блѣхтъ и търчхтъ,

Пѣстри пеперуди
Лутатъ се навредъ;
Мравката се труди,
Пчелитѣ, кат' луди
Тичатъ зарадъ медъ!

Ранъ славѣй разгрѣща
Своитѣ пѣснѣ;
Ляст'вичката сжща
Ланската си кжща
Пакъ я оживи!

Естеството цяло
Веке се засмя;
Всичко оживяло,
Всичко е запѣло:
Небе и земя,

Духъ пълни животенъ
Сичкитѣ гърди;
А орачъ работенъ,
Кахжренъ и потенъ
Земята бразди.

Върха на Балкана
Иоще се блѣй
Въ зимна си прѣмина
Тамъ бучи бурана,
Тамъ мразъ владѣй!

Но и въ тѣзъ примѣждий,
Тамъ, изъ буйний снягъ,
Цвѣтя ще съзрешъ ти,
Катъ наш'тѣ надѣжди
Изникнали пакъ!

8. Априлия 1877.

К р а й.